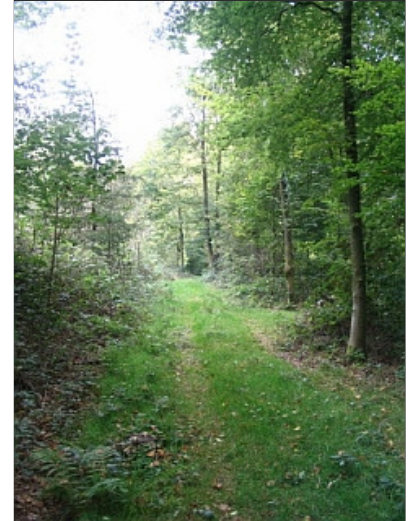

In de groene laars van Henegouwen over de Franse grens

Praktische gegevens

- ▶ LENGTE: 15 km
- ▶ TOPOGRAFISCHE KAARTEN NGI: 57 (1:50.000)
- ▶ VERTREK PUNT: Bij de Pierre-qui-tourne, anderhalve kilometer ten zuidwesten van de dorpskern van Sautin, op het kruispunt met parking aan de baan van Sivry naar Rance.

De Transylvestre is een grensoverschrijdende lus van 23 kilometer lang, ontstaan door een samenwerking van de gemeenten Sivry-Rance (in België) en Eppe-Sauvage (Frankrijk). Het pad werd geopend in 2007 en is toegankelijk voor wandelaars en terreinfietzers. Op het terrein is de Transylvestre uitstekend bewegwijzerd met geel en er is een folder beschikbaar.

De hier voorgestelde wandeling loopt verschillende keren samen met de Transylvestre, maar zoekt hier en daar meer afgelegen delen in het grenswoud op. Daar is verdwalen niet uitgesloten: het padennet is er zo ingewikkeld dat het door geen enkele topografische kaart correct wordt weergegeven. De beloning voor het spoorzoeken is echter groot: het loofwoud is machtig, er zijn vele beekjes en er leeft enorm veel wild.

Bij het vertrek van de wandeling bevinden zich twee pierres-qui-tournent. Deze megalieten maken een halve draai om zichzelf op scharniermomenten in de beweging van de zon: bij middernacht, bij het opkomen van de zon en tijdens de kerstnacht.

Beschrijving

Je vertrekt in de richting van Eppe-Sauvage en je volgt de rijweg tot aan het kruispunt met de Rue de la Borne. Daar sla je rechtsaf in een mooie veldweg omzoomd met bomen. In het bos gekomen neem je niet het pad rechts maar even verder het eerste pad links. Dat loopt langs de bosrand. Helemaal aan het einde van de grote weide links, verlaat je het bospad en je slaat rechtsaf in een smaller bospad. Onderweg let je niet op de weinig gebruikte paden aan de rechterkant maar je loopt door tot aan het eerste echte kruispunt bij een tweelingbeuk, een goede halve kilometer na de weide. Hier sla je haaks linksaf in een rechtlijnig bospad. Een vierhonderd meter, twintig meter voorbij een zijweg links die je niet neemt, kom je op een T-kruispunt: haaks rechtsaf hier. Aan een akker maakt het pad een bocht naar links en volgt de bosrand verder. Je komt op een asfaltwegje.

Aan de overkant neem je de rechts van de twee boswegen, langs een vijver. Je blijft een hele tijd de bosrand volgen. Na enkele beekjes en brugjes kom je op een steenslagweg die je rechtsaf volgt. Je komt op een andere berijdbare weg. Ben je bang om te verdwalen, kan je deze weg linksaf helemaal door het bos volgen.

Wie diep dit prachtige bos wil intrekken, volgt de bosrand verder in een grasweg. Nogal snel heb je de keuze tussen twee wegen voor het verder volgen van de bosrand: buiten of binnen het bos. Neem de weg die in het bos loopt. Het is heel belangrijk dat je de rand van het bos blijft volgen, ook bij een linkerzijweg naast een beekje en ook bij een splitsing wat verder. Je komt aan een kruispunt bij de rand van het bos met rechts een oude grenssteen en rechtdoor een overgroeid spoor: hier sla je linksaf, langs een tweelingbeuk met een beuk erachter, in een mooie rechtlijnige bosweg. Bij het tweede kruispunt moet je rechtsaf: hier rechtdoor gaan zou je trouwens over de beek ruisseau de l'Ermitage brengen en daarvoor is het nog te vroeg. Je volgt de vallei van de beek nu anderhalve kilometer lang tot bij een stevige houten brug over de beek; onderweg ga je aan elk kruispunt rechtdoor en steek je enkele zijbeekjes over. Langs de houten brug steek je de beek over en je moet hier stevig stijgen. Je loopt hier precies op de grens tussen België en Frankrijk en eens de zwaarste klim achter de rug merk je inderdaad enkele grensstenen langs het pad. Twee keer is er een haakse zijweg links maar je blijft rechtdoor het grenspad volgen. Boven kom je op een brede bosweg die je rechtsaf neemt. De soms zompige grasweg volg je zevenhonderd meter lang, tot bij een jagerskeet bij de rand van het bos. Je loopt hier echtdoor het bos uit. Bij enkele huizen kom je op een asfaltwegje. Je volgt dit asfaltwegje naar links.

Je daalt en aan huisnummer 2 verlaat je de weg naar links in de richting van een vijver. Voorbij de vijver draait de weg naar rechts, wordt met steenslag verhard en begint te stijgen. Voorbij het laatste huis wordt de weg een mooi pad tussen struiken en bomen. Je gaat rechtdoor en bij een kapel merk je dat je uit de Chemin Trouillet komt. Linksaf langs de rijweg en even verder rechtsaf in een smal pad tussen afsluitingen. Verder loopt het pad door een smalle strook bos en langs een vijver. Aan het hek bij de vijver kom je uit het bos en stijgt je links tussen de weiden. De weg komt uit op een asfaltweg, je neemt deze naar links.

Verder sla je rechtsaf in de Chemin d'Irlande. Voorbij een boerderij, waar de asfaltweg naar rechts draait, loop je rechtdoor een parkeerplaatsje over en je neemt een dalend pad tussen bomen en struiken. Het pad loopt langs de bosrand en duikt verder naar beneden in een beekvallei. In het bos, langs de rand. Beneden volg je de beekvallei naar links en bij de eerste gelegenheid ga je rechtsaf en je steekt de beek over. Aan de overkant van de beek ga je enkele meters naar links maar je slaat vrijwel onmiddellijk rechtsaf om de steile helling op te lopen. De gele tekens van de Transylvestre wijzen je hier de weg. Boven op een kruispunt linksaf met de bewegwijzering. Aan een kruispunt in het bos rechtdoor en verder volgen tot op een asfaltwegje.

Deze asfaltweg steek je schuin naar rechts over en je neemt het pad dat vrijwel onmiddellijk naar links draait. Verder wordt het pad breder. Je komt op een verharde weg waar je rechts een open plek in het bos ziet: hier volg je de verharde weg even naar links maar je slaat zeer snel rechtsaf in een mooie dalende bosweg. Helemaal beneden links, langs de bosrand, in een redelijk moeilijk begaanbare weg. Je komt op een asfaltwegje dat je rechtdoor volgt. Bij een kruispunt merk je dat je uit de Rue Lambotte komt en je slaat rechtsaf, in een bocht van een asfaltweg die een beek oversteekt. Onmiddellijk na de beek

verlaat je de asfaltweg en je slaat linksaf in een bosweg die de beek volgt. Bij de eerste splitsing kies je links en bij de tweede rechts, je blijft dus langs de beek lopen. Meer dan een kilometer lang volg je de beek. Onderweg krijg je weer gezelschap van de Transylvestre. Voorbij een jagershuis kom je op asfalt bij een buitenhuisje. Je gaat in dezelfde richting verder en weer het bos in: rechtover het huisje begint er een mooi pad bij een slagboom. Je blijft een hele tijd rechtdoor gaan: je daalt naar een klein beekvalleitje, je klimt er weer uit, je volgt het rechtlijnige bospad, je komt in een volgend beekvalleitje, je klimt er moeizaam uit. Hierna kom je op een prachtig, rechtlijnig en veel gebruikt bospad. Linksaf.

Kaartgegevens ©2009 Tele Atlas -

wandelen@mail.be